

embuatar v. tr. Posar
 (en alguna cosa), omplir
 (alguna cosa)

embudaire m. i. f. El qui fa embuts quan porta

embudell -a m. i. f. Embut petit

embuder -a m. i. f. Embudaire

embuinar v. tr. Untar amb
 buina; recobrir (l'era) d'una
 capa de buines.

∫ parlant, ell mateix i la fet
un embull, que no sap pas
com sortir-se'n. No em vin-
guis amb embulls; les coses
clares.

embull m. Estat d'allò que està
 embullat. Fer un embull en una
 troca. Dir un embull. | fig. Parlant ∫